

اصول و قلپ‌های تدریس احکام

عبدالرحیم موگنی

یک سال هزینه کردن برای خود و اعضای خانواده مان مقداری از آن اضافه آمد، باید یک پنجم ($\frac{1}{5}$) یا 20% از این مقدار اضافه را طبق دستور شرع مقدس اسلام، به عنوان خمس بدهیم.
از نکته‌های مهم در زمینه «احکام شناسی» این است که اگر شخصی روز آغاز سال خمسی خود را اول مهر ماه سال ۱۳۷۹ قرار دهد، روز رسیدگی به مسائل خمسی اش در پایان روز سی و یکم شهریور ماه سال ۱۳۸۰ خواهد بود.
در این هنگام، چنانچه در روز بیست و نهم شهریور ماه سال ۱۳۸۰ سود و درآمدی به دست آورده تا پایان روز سی و یکم شهریور ماه ۱۳۸۰، یعنی تا دور روز بعد، آن را برای زندگی خود و اعضای خانواده اش هزینه نکرد، باید خمس این پول را بدهد، اگرچه دو روز بیش تر در اختیار او نبوده است و باید تصور کند که خمس این درآمد را باید در صورت اضافه آمدن، در روز بیست و نهم یا سی و یکم شهریور ماه ۱۳۸۱ بپردازد؛ اما برخی از مراجع معظم تقلید درباره حقوق بگیران و در پاسخ به پرسشی در این زمینه، نکته کاربردی و مهمی را فرموده‌اند که بدین صورت است:

سوال: اگر کارمندی سال خمسی اش سرآغاز یکی از ماه‌های شمسی باشد و حقوق خود را که به سختی تا پایان ماه می‌تواند هزینه‌های زندگی اش را جبران کند، یک یا دو روز پیش از فرارسیدن سال خمسی اش بگیرد، آیا باید خمس آن را بپردازد؟

جواب: حقوق بگیر می‌تواند برای خودش سال خمسی قرار دهد و هرگاه یک سال از دریافت اولین حقوقش سپری شد، در صورتی که پس از هزینه‌های یک ساله زندگی اش مقداری از

در شماره‌های پیشین ده اصل از اصول تدریس و آموزش احکام، از جمله «آموزش نکته‌ها» را توضیح دادیم. اکنون قسمت دوم از آموزش نکته‌ها را ذکر می‌کنیم:

آموزش نکته‌ها

در شماره پیش گفتیم یکی از راه‌های ایجاد انگیزه و علاقه در بین دانش آموزان برای فراگیری احکام اسلامی، آموزش نکته‌های فقهی به آنها است. زدودن اشتباهات از ذهن آنان با آگاه کردن آنها از نکته‌های فقهی امکان‌پذیر است. بدین منظور در این شماره نیز ده نکته دیگر را در این زمینه برای خوانندگان ارجمند و علاقه‌مند به احکام اسلامی بیان می‌کنیم.

شایان ذکر است هر حکم شرعی و هر استفتایی که در این نوشتار نگاشته شده و مأخذ و مدرک آن، کتاب خاصی نبوده و یا به منبع و مأخذ آن اشاره‌ای نشده است، منابع و مأخذ آن نزد نگارنده موجود است. و همان‌گونه که در شماره پیش نیز گفته شد در این گونه مسائل هر مقلدی باید از فنای مرجمع تقلید خویش پیروی و به آن عمل کند، مگر در مسائلی که مورد اتفاق همه مراجع بزرگوار تقلید است.

نکته اول

یکی از مواردی که خمس به آن واجب است، «منفعت کسب» است. بدین معنی که اگر از راه تجارت یا صنعت و یا کسب‌های دیگر، مال و درآمدی به دست آوردم و پس از

مسح، شیرآب را که مقداری روی آن خیس و مرطوب شده است بینند، آیا مسح و درنتیجه وضعی او بر اثر تماس با آب خارج باطل می شود یا خیر؟
اغلب مراجع مُکرم تقلید در این باره می فرمایند: «چنانچه رطوبت و خیسی روی شیرآب به اندازه ای کم باشد که به کف دست منتقل نشود، یا بر طوبت کف دست غلبه نکند یا مسح سر و پا با این رطوبت خارج صورت نگیرد بلکه بر طوبت قسمت دیگری از خود کف دست انجام پذیرد، وضعی باطل نمی شود».

البته اگر خوب توجه کنیم، متوجه می شویم که این دسته از وضعیگیرندها، معمولاً پیش از شستن دست چپ خود و نه پس از آن، شیرآب را می بینند و سپس مشغول شستن دست چپ می شوندو غالباً عمل مسح را بر طوبت خارج که بعد از تمام شدن شستن دست چپ وارد شده باشد انجام نمی دهند، درنتیجه اشکالی در صحت وضعیشان پدیدار نمی شود.

نکته چهارم

گاهی انسان پس از انجام مسح احساس می کند که عمل مسح به خوبی انجام نشده و رطوبت به طور کامل به محل مسح منتقل نشده و آن را فرا نگرفته است. طبق فتوای برخی از مراجع بزرگوار تقلید، نکته ای که این گونه وضعیگیرندها باید به آن توجه داشته باشند این است که نباید دوباره همان جای قبلی و مرطوب را مسح کنند، بلکه باید در ابتداء همان را خشک و دوباره آن را دست بکشند یا قسمت دیگری از محل مسح را که خشک است و قبلًا مسح نشده است، دست بکشند.

نکته پنجم

یکی دیگر از سوالات مطرح شده، این است که اگر شخصی دمپایی و یا کفش دیگران را به پا کند و وضعیگیر و یا غسل و تیم نماید، آیا اطلاع نداشتند از رضایت صاحب کفش یا دمپایی باعث باطل شدن این گونه اعمال می شود؟

حقوق او اضافه آمد، باید خمس آن را بدهد و یا می تواند برای حقوق هر ماه و هر برج خود، سال خمسی قرار دهد و حقوق هر ماه و هر برج خوبیش را جدا نگه دارد تا چنانچه پس از هزینه کردن و گذشت یک سال از همان ماه و برج مقداری زیاد آمد، خمس آن مقدار را بدهد. بنابراین، کارمند مورد سوال لازم نیست فعلًا خمس حقوق خود را بدهد.

اگرچه نکته باد شده فعلًا برای خود معلمان کاربرد بیشتری دارد ولی تذکر آن برای دانش آموزانی که در آینده به کار مشغول و حقوق بگیر می شوند نیز سودمند خواهد بود.

نکته دوم

یکی از سوالاتی که گاه مطرح می شود این است که آیا شعبده بازی و تردستی و نمایش و حضور در مجالس آن و نگاه کردن به آن اشکال دارد یا خیر؟ در این باره باید گفت که نظر برخی از مراجع معظم تقلید این است: «بازی هایی که برای نمایش و سرگرمی و تفریح در بعضی از مجالس دیده می شوند و تردستی و وزنگی شخص را نشان می دهند و غرضی جز این در میان نیست اشکال ندارند؛ اما اگر انجام این کارها برای فریب دادن مردم باشد، نوعی از سِحر و جادوگری است که به دست آوردن درآمد از طریق آن و حضور در مجالس آن نیز حرام است».

نکته سوم

برخی از وضعیگیرندها برای پرهیز از اسراف، کار شایسته ای را انجام می دهند و پیش از شستن صورت و دست ها، معمولاً سه بار شیرآب را باز می کنند و آب بر می دارند و سپس آن را می بینند و بر اثر انجام این کار، سر شیرآب مقداری خیس و مرطوب می شود.

همان گونه که می دانیم پیش از تمام شدن کامل شستن دست چپ می توانیم از آب خارج استفاده کنیم، ولی پس از آن و برای مسح سر و پانمی توانیم از آب خارج و آب غیر وضعی استفاده کنیم. پرسشی که در اینجا پیش می آید این است که اگر وضعیگیرنده پس از شستن کامل دست چپ و پیش از عمل

به جواب این سؤال، از دفتر امام خمینی-قدس سرہ-توجه

کنیم:

سؤال: آیا بادمپایی و یا کفشه که صاحب آن راضی نیست
یا نمی دانیم که آیا راضی است یا نه، وضو گرفتن و غسل و
تیم کردن صحیح است؟

جواب: باسمه تعالی؛ تصرف جایز نیست، ولی
وضو و غسل و تیم صحیح است.

نکته ششم

همان گونه که می دانیم بستن چشم ها در نماز مکروه است؛^۱ ولی پرسشی که در اینجا پیش می آید، این است که اگر نمازگزاری برای داشتن حضور قلب بیشتر در نماز، این کار را انجام دهد، آیا باز هم مرتكب کار مکروهی شده است؟

برخی از مراجع معظم تقلید در پاسخ به این پرسش فرموده اند: «چنانچه تنها راه داشتن حضور قلب در نماز، بستن چشم ها باشد، انجام این کار نه فقط مکروه نیست، بلکه مستحب بودن آن نیز بعد نیست».

نکته هفتم

همان گونه که دیده ایم بر قسمت بالایی برخی از سجاده های نماز، کلمات و عبارات «الله اکبر» یا «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» یا «آیات قرآن» یا «اسماء متبیر که» یا مانند آن نوشته شده است. گاهی بعضی از نمازگزاران، این گونه سجاده ها را به صورت «بر عکس» قرار می دهند به طوری که هنگام نماز، پایه ایشان روی این عبارت ها قرار می گیرد.

همچینی می دانیم ایستادن و نشستن روی چیزهایی که احترام آنها لازم است، مانند نام خدا و آیات قرآن و نام های مبارک معصومان علیهم السلام^۲، حرام است.^۳ بنابراین، کسانی که روی این گونه سجاده ها نماز می خوانند، باید توجه داشته باشند که مرتكب این کار نشوند.

توجه به این نکته در موارد دیگری، مانند فرش و زیلوی مساجد و مجلات و روزنامه هایی که دارای این گونه اسمی اند، و هنگام خواندن نماز جمعه به کار می روند، ضروری است.

نکته هشتم

همان گونه که می دانیم نماز خواندن بالباس «سیاه» مکروه است.^۴ یکی از سؤالاتی که بویژه در ماه های محرم و صفر پیش می آید این است: آیا کسانی که برای عزاداری امام حسین علیه السلام لباس «سیاه» بر تن می پوشند، هنگام خواندن نماز مرتكب کار مکروهی می شوند؟ بدین معنی که ثواب نماشان کمتر می شود؟

برخی از مراجع تقلید در پاسخ به این سؤال، چنین می فرمایند: «چون پوشیدن لباس سیاه نشانه عزاداری امام حسین علیه السلام است و عزاداری آن حضرت کمال رُوحان و ثواب فراوان را دارد، نماز خواندن با آن مکروه نیست».

نکته نهم

یکی دیگر از نکاتی که باید به آن توجه داشت این است: هنگامی که امام جماعت در رکعت سوم و یا چهارم نماز و مشغول خواندن تسبیحات اربعه با صدای آهسته است و نماز گزار (=مأمور) دیرتر به نماز جماعت مغرب یا عشا وارد شده و در رکعت اول یا دوم نماز خویش است و می خواهد حمد و سوره نمازش را بخواند، باید در آهسته خواندن آنها از امام جماعت و نماز جماعت پیروی کند و حمد و سوره را با صدای «آهسته» بخواند نه با صدای بلند، چراکه امام جماعت و مأمور های دیگر در حالی خواندن تسبیحات اربعه با صدای «آهسته» اند.^۵

نکته دهم

یکی از پرسش هایی که گاه مطرح می شود این است که آیا جوهر خودکار و مازیک، لکه رنگ، رنگ موی سر، حنا و مانند آن مانع از صحیح بودن وضو هستند؟ باید در پاسخ به این پرسش بگوییم که اگر موارد مذکور دارای جرم هستند، مانع از صحبت وضو خواهند بود. و چنانچه فقط رنگ بدون جرم هستند، مانع از صحبت وضو نخواهند بود.
از این رو، لکه رنگ و جوهر خودکار (در صورتی که به مقداری باشد که حالت جرم به خود گرفته باشد) مانع از صحبت وضو می شوند. و رنگ موی سر، حنا،

جوهر مازیک، خودنویس، روان‌نویس و خودکار (در صورتی که به مقداری اندک باشد که حالت جرم به خود نگرفته باشد) مانع از صحبت وضو نمی‌شوند.

قالب‌های تدریس احکام

در شماره‌های پیشین به شش قالب از قالب‌های تدریس و آموزش احکام، یعنی داستان، شعر و سرود، معما، پاتومیم، فیلم و نمایش، و طراحی و نقاشی اشاره کردیم. اکنون به دو قالب جذاب دیگر آن، یعنی «جدول» و «مسابقه» می‌پردازیم و این بحث را به پایان می‌رسانیم:

جدول

یکی دیگر از قالب‌های تدریس و آموزش احکام «جدول» است. شکل جدول‌ها را می‌توان به صورت‌های گوناگونی مانند «افقی»، «عمودی»، «افقی و عمودی» و «فانتزی» ترسیم و تنظیم کرد.

علم احکام می‌تواند با مقداری تفکر و اندیشه، موضوعی از احکام مانند وضو، نماز، روزه، امریبه معروف و نهی از منکر را برگزیند و با مطالعه احکام و مسائل آن در رساله توضیح المسائل و کتاب‌های فقهی دیگر و تبدیل آنها به صورت سوال به تنظیم سوالات در خانه‌های جدول پردازد.

قابل توجه است که سوالات یک جدول را می‌توان از یکی موضوع فقهی انتخاب نکرد، بلکه برای هر جدولی پرسش‌های متنوع و گوناگون دیگری از چند موضوع فقهی و یا حتی از موضوعات دیگر غیرفقهی مانند موضوعات قرآنی، حدیثی، اخلاقی، عقیدتی، اجتماعی و علمی برگزید.

این نکته برخوانندگان روش است که سطح سوالات جدول باید متناسب با سطح علمی، فرهنگی، اجتماعی و سیّی دانش آموختگان باشد، و تأنجا که ممکن است از مسائل مهم و آموزنده و کاربردی برای آنان باشد، مگر در مواردی که شکل جدول مانع این کار شود.

همچنین، در صورتی که با کمبود جدول رویه رو باشیم، می‌توانیم از دوستان و نزدیکان و یا حتی از خود شاگردان برای تهیه و تنظیم جدول‌های فقهی یاری جوییم، یا انجام

این امر را به مسابقه بگذاریم و هدایا و جوازی نیز برای آن در نظر بگیریم.

اینک یک نمونه از جدول‌های احکام را ارائه می‌کنیم، ولی «تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل»:

سؤالات جدول:

۱. جای مسح سرو پا باید این گونه باشد.
۲. برای خواندن آن باید وضو گرفت.
۳. به چیزهایی که وضو را باطل می‌کنند می‌گویند.
۴. صورت و دست هارا باید از بالا شُست.
۵. هنگام مسح باید حرکت کند و سرو پا ثابت و بی حرکت باشند.
۶. به کارهایی که هنگام وضو باید انجام داد، وضو می‌گویند.

مسابقه

آخرین و هشتمنی قالب از قالب‌های آموزشی احکام «مسابقه» است. مسابقه اگر جهتدار و آموزنده باشد و به حسادت و لجاجت و شکایت نینجامد. از قالب‌های مؤثر، جذاب و غیرمستقیمی است که می‌توان در آموزش دروس و از جمله درس احکام، از آن استفاده کرد.

سؤالات مسابقه باید مهم، کاربردی، مورد نیاز و با سطح علمی و اجتماعی و سیّی مخاطبان متناسب باشند. و حتی در صورت محدودیت تعداد سوالات - که غالباً نیز همین گونه است - باید از آوردن احکام غیر مهم و غیرکاربردی و حتی مسائل مستحب و مکروه خودداری ورزید. مثلاً در یکی از مسابقات احکام که در یکی از روزنامه‌ها آورده شده بود، این سوال به چشم می‌خورد: «خواندن نماز واجب برای خانه کعبه چه حکمی دارد؟» واقعاً این سوال، چه مقدار کاربردی و مورد ابتلا و نیاز جامعه است؟ آیا در این زمان به کسی اجازه می‌دهند که برای خانه کعبه نماز بخواند تا در میان این همه سوالات فقهی مهم و مورد نیاز، این سوال پرسیده شود؟ و آیا می‌دانیم که این کار، طبق نظر اغلب مراجع تقليید، از کارهای «مکروه» است؟

۶. سوالات سه بُعدی

الف. چه کسی باید وضو بگیرد؟ چه کسی نباید وضو بگیرد؟ چه کسی مستحب است وضو بگیرد؟ پاسخ (به ترتیب) : ۱. کسی که می خواهد نماز بخواند. ۲. کسی که غسل جنابت کرده است. ۳. کسی که می خواهد قرآن بخواند و کارهای ذکر شده در مسأله ۳۲۲ (رساله امام خمینی - قدس سرہ) را انجام دهد.

ب. کدام نماز است که باید حمد و سوره اش را آهسته خواند؟ کدام نماز است که باید حمد و سوره اش را بلند خواند؟ کدام نماز است که حمد و سوره اش را می توان هم آهسته و هم بلند خواند؟ پاسخ (به ترتیب) : ۱. نماز ظهر و عصر. ۲. نماز صبح و مغرب و عشا برای مردان. ۳. نماز مستحب.

امید است به کارگیری قالب های هشت گانه در آموزش احکام را برای خویش کسرشان ندانیم و کاری سبک و غیر وزین نپنداشیم، اگرچه انجام این گونه کارها ذوق و سلیقه و حوصله و دیدگاهی دیگر را می طبلد و به گفته آن شوربیده کاشانی: «چشم ها را باید شُست؛ جور دیگر باید دید».^۸

اکنون نمونه های گوناگونی از سوالات مسابقات احکام، غیر از سوالات چهارگزینه ای، به دست می دهیم تا گامی آغازین و سودمند در این راه باشد.^۹ این نکته را نیز بادآوری کنیم که پاسخ های سوالات طبق نظر اغلب مراجع معظم تقليد آورده شده است:

۱. در کجا؟

الف. در کجا می توان نماز را کامل یا شکسته خواند؟ پاسخ: مسجد الحرام، مسجد النبی - صلی الله علیه و آله و سیده -، حرم امام حسین - علیه السلام -.

ب. در کجا به هر جهتی می توان نماز خواند؟ پاسخ: مسجد الحرام در صورتی که خانه خدا در برابر مان باشد.

۲. در چه صورت؟

الف. در چه صورت نمازگزار در نمازهای واجب فقط باید سوره حمد را بخواند؟ پاسخ: در صورتی که نماز احتیاط می خواند.

ب. در چه صورت نمازگزار نباید حمد و سوره بخواند؟ پاسخ: در صورتی که نماز جماعت می خواند و خود وی امام جماعت نیست.

۳. به من بگو ضد مرا؟

الف. به من بگو ضد آب مطلق چیست؟
پاسخ: آب مضاد.

ب. به من بگو ضد کراحت چیست؟
پاسخ: استیحباب.

۴. به من بگو تفاوت این دورا؟

الف. تفاوت واجب با احتیاط واجب؟
ب. تفاوت ترتیب باموالات (در وضو و نماز)؟

۵. به من بگو کدام است؟

الف. کدام نماز واجب است که باید به جماعت خوانده شود؟
پاسخ: نماز جمعه.

ب. کدام نماز واجب است که نباید به جماعت خوانده شود؟
پاسخ: نماز احتیاط.

۱. توضیح المسائل مراجع. گردآوری سید محمد حسن بنی هاشمی خمینی، ۲ جلد، چاپ اول، قم، دفتر انتشارات اسلامی (وابسته به جماعت مدرسین حوزه علمیه قم)، ۱۳۷۶، ج ۱، ص ۵۹۴، مسأله ۱۱۵۷

۲. همان، ص ۹۱، مسأله ۱۴۰.

۳. همان، ص ۴۶۴، مسأله ۸۸۳.

۴. همان، ص ۴۵۲، مسأله ۸۶۵.

۵. دفتر امام خمینی (قدس سرہ)، بخش استفتا.

۶. باستفاده از: احکام جوانان. محمود اکبری، چاپ اول، قم، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، ۱۳۷۵.

۷. به علت طولانی و مفصل بودن پاسخ ها از آوردن آنها خودداری شد.

۸. سه راب سپهری.